

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยบทเรียนที่ เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์

สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยบทเรียนที่ เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวังลิ้นฟ้าวิทยาคม อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 30 คน

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่นำมาใช้ทดลองในครั้งนี้เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับบริบทท้องถิ่นที่ใกล้ชิดตัวนักเรียน และได้พบเห็นและทราบข้อมูล ประกอบด้วย สภาพแวดล้อม สถานที่สำคัญ แหล่งท่องเที่ยว และข้อมูลของจังหวัดกาฬสินธุ์ กิจกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติเป็นงานประจำปีของโรงเรียน และวัฒนธรรมประเพณีที่น่าสนใจ ซึ่งมีลักษณะเป็นบทเรียนการอ่านเรื่องราวสั้น ๆ ประกอบด้วย คำศัพท์ ชื่อเฉพาะของสถานที่ และรูปภาพประกอบบทเรียน เพื่อเพิ่มความ

น่าสนใจ ผู้เรียนได้เชื่อมโยงรูปภาพ กับข้อความ ที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง ทำให้เกิดความ
เพลิดเพลินกับการอ่าน จำนวน 8 เรื่อง ดังนี้

- เรื่องที่ 1. Wanglinfla Wittayakom School
- เรื่องที่ 2. Annual Vegetable Festival Day
- เรื่องที่ 3. Kalasin Province
- เรื่องที่ 4. Geography of Kalasin Province
- เรื่องที่ 5. Bangfai Festival
- เรื่องที่ 6. SongKran Day
- เรื่องที่ 7. Phu Phra Forest Park
- เรื่องที่ 8. Lam Pao Wild Life Park (Sa-on Park) and Phu Faek Forest Park

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ได้แบ่งการสร้างเครื่องมือ ออกเป็น 4 ชนิด คือ

1. บทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 เรื่อง
 - 1.1. Wanglinfla Wittayakom School
 - 1.2. Annual Vegetable Festival Day
 - 1.3. Kalasin Province
 - 1.4. Geography of Kalasin Province
 - 1.5. Bangfai Festival
 - 1.6. SongKran Day
 - 1.7. PhuPhraForestPark
 - 1.8. Lam Pao Wild Life Park (Sa-on Park) and Phu Faek Forest Park
2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาทักษะ
การอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 16 แผน
3. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวการ
สร้างและหาคุณภาพแบบอิงเกณฑ์

4. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วย บทเรียน
ที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 15 ข้อ

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอน
ดังต่อไปนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับ
กลุ่มเป้าหมายก่อน จำนวน 40 ข้อ

2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น
ตามรูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ประกอบกับการใช้บทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น
เริ่มจากเรื่องที่ 1- 8 เมื่อนักเรียน เรียนจบในแต่ละเรื่อง นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยประจำ
บทเรียน

3. ทดสอบหลังเรียน (Post – test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ วัด
ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อหา
ประสิทธิภาพของบทเรียน โดยใช้เกณฑ์ 80 / 80

4. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนที่เน้น
เนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์

ผลการวิจัย

จากการศึกษา สรุปผลดังนี้

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดย
ใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ย พบว่า มี
ค่าเท่ากับ 82.10 / 82 .08 สูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80 ที่ตั้งไว้

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวังลิ้นฟ้าวิทยาคม เมื่อได้รับการพัฒนา
ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอน
แบบปฏิสัมพันธ์ แล้วพบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวังลิ้นฟ้าวิทยาคม มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อที่ 3 คือ คำสั่ง ชัดเจน เข้าใจง่ายต่อการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยยึดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น เกี่ยวกับโรงเรียน กิจกรรมประจำปี ประเพณีวัฒนธรรมในท้องถิ่น แหล่งท่องเที่ยว สถานที่ที่สำคัญของจังหวัดกาฬสินธุ์ บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการทดสอบจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ มีประสิทธิภาพระหว่างฝึกในแต่ละบทเรียนของนักเรียนทั้งหมด (E_1) คิดเป็นร้อยละ 82.10 และประสิทธิภาพของแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด (E_2) คิดเป็นร้อยละ 82.08 ดังนั้นการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ มีประสิทธิภาพ 82.10 / 82.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80 ที่ตั้งไว้ ซึ่งแสดงว่าบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ที่สร้างขึ้น ทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

1.1. การใช้บทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น เป็นการเรียนรู้จากบริบทที่ใกล้ตัวผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงจากสภาพแวดล้อมรอบตัวนักเรียน สอดคล้องกับความต้องการด้วย กล่าวคือความสำคัญของลักษณะเนื้อเรื่อง (Text Characteristic) ในการสอนภาษาตามแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดมินั้น การพิจารณาคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียน เป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะจะทำให้ผู้เรียนสามารถดึงเอาความรู้พื้นฐานที่สอดคล้องกับเนื้อหาออกมาใช้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาลักษณะเนื้อหาของ คราเชน (Krashen, 1981) พบว่า การอ่านแบบเจาะลึก หรือบทความที่มีเนื้อหาขอบเขตเฉพาะ (Narrow Reading) จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาได้มากกว่าบทเรียนที่มีเนื้อหาหลากหลาย การอ่านแบบมี

ขอบเขตเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งจะช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษามากขึ้น นอกจากนี้ อุดม เชยทิวังค์ ได้สรุปเกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยใช้บริบทท้องถิ่น สิ่งใกล้ตัวนักเรียน ในการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษใหม่ ได้ปรับเปลี่ยนเป็นการเสริมสร้างให้นักเรียนสามารถสร้างความรู้และปัญญาด้วยตนเอง นอกจากนี้ จีวีวรรณ กุหาภินันท์ (2542 : 47-48) กล่าวว่านักเรียนวัยนี้จะสนใจเรื่องราวเกี่ยวกับท้องถิ่นและประเพณีพื้นบ้าน ซึ่งเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นใกล้ตัวและอยู่ในระดับความสนใจของผู้เรียน และเป็นส่วนช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในการอ่านสูงขึ้น

1. 2. เนื้อหาในบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น ที่ผู้วิจัยได้ใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด และสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน มีการเรียงลำดับ เนื้อหาจากง่ายไปหายาก กล่าวคือ เรียงจากเนื้อหาที่ใกล้ตัวที่ผู้เรียนได้พบเห็นอยู่เป็นประจำ เป็นข้อความสั้น ๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับเรื่องที่อ่านได้ ความยากง่ายเหมาะสมกับวุฒิภาวะ และประสบการณ์ของผู้เรียน มีความน่าสนใจ ถูกต้อง และทันสมัย ผู้เรียนเห็นคุณค่าและเห็นประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับ ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) ได้เสนอหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกเนื้อหาว่า มีความสำคัญต่อผู้เรียน ถูกต้องและทันสมัย มีความน่าสนใจ เรียงลำดับให้เหมาะสมโดยเริ่มจากสิ่งง่ายไปหายาก และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน และสอดคล้องกับ ธำรง บัวศรี (2532) ได้เสนอแนะหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมว่า ควรสอดคล้องกับจุดประสงค์ ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เหมาะสมกับวุฒิภาวะประสบการณ์ และเป็นประโยชน์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต นอกจากนี้ ศิวากานต์ ปทุมสูติ (2540 :20- 22) ได้กล่าวว่า บทเรียนที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ เนื้อหาถูกต้อง เหมาะสมกับยุคสมัย มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายด้วย

1.3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เป็นไปตามรูปแบบการสอนแบบ ปฏิสัมพันธ์ ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนอย่างชัดเจน คือ ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นการปฏิบัติกาอ่าน ซึ่งมีทักษะย่อยให้ผู้เรียน ได้พัฒนาทักษะการอ่านเป็นขั้นตอนคือ ขั้นก่อนอ่าน ระหว่างอ่าน และหลังอ่าน ขั้นตอนสุดท้ายคือ ขั้นการถ่ายโอนการเรียนรู้ ซึ่งในแต่ละขั้นตอนทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง อีกทั้ง ได้นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องและเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้จากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเมื่อนำไปใช้กับนักเรียน

กลุ่มเป้าหมายปรากฏว่า ผลการทำแบบฝึกหัดประจำบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นของนักเรียนมีการพัฒนาดีขึ้นเรื่อย ๆ ในแต่ละเรื่องทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก นักเรียนได้ฝึกทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่าน การแปลความหมาย คำศัพท์ที่ไม่ทราบจากคำอื่นที่แวดล้อม การดูรูปภาพประกอบเนื้อหา ประกอบกับการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอน และการทำงานเป็นกระบวนการกลุ่ม การเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข จึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เมื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการเรียน โดยใช้บทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังการใช้บทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเนื่องมาจาก

บทเรียนมีคุณภาพ เพราะได้ผ่านการประเมินความถูกต้องและเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ และนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นได้นำไปหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนก่อนนำมาทดลองใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งเนื้อหาที่ใช้ประกอบบทอ่านเป็นบริบทที่ใกล้ตัวนักเรียน มีความรู้เดิมในเรื่องที่อ่านทำให้เข้าใจเนื้อหาและนำประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับเรื่องที่อ่านได้ดี ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีสถิตีกับการสอนอ่าน (วิสาข์ จิตวิตร.2543) ได้กล่าวว่า โครงสร้างความรู้เดิม (Schemata) สร้างมาจากประสบการณ์เดิมของผู้เรียนและเป็นเครื่องช่วยที่เนาะให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งต่างๆที่ยังช่วยคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับเหตุการณ์ในเรื่องด้วย ผู้อ่านจะนำโครงสร้างความรู้เดิมไปใช้ประกอบการอ่านเรื่องซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อความเข้าใจมากกว่าโครงสร้างทางภาษา (Language Structure) แสดงว่า นักเรียนได้รับการเรียนด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ทำให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิกา ทรงสัจย์(2543:44) บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ เนื้อหาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ สุทัศน์ สังคะพันธ์ (2547 :124-127) ได้ทำการวิจัย การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้วิธีสอนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ (STAD) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าผู้เรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.10 สาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก บทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ที่สร้างขึ้น ทำให้นักเรียนตื่นตัว ได้รับความสนใจ มีสีสันสวยงามประกอบในแต่ละบทเรียน มีคำสั่ง ชัดเจน เข้าใจง่ายต่อทั้งผู้เรียนและผู้สอน รวมทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสนองต่อความต้องการและความสนใจของผู้เรียนทำให้นักเรียนมีความสุขและสนุกต่อการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอนซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี ทรวงศ์ชัย (2543 : 44) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นมีความเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียน และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นมากที่สุด และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ พิทยา คำตาเทพ (2542 : 65-66) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นมีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถและมีความเหมาะสมต่อผู้เรียนซึ่งอยู่ระดับความพึงพอใจตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นอยู่ในระดับมากหลังการเรียนการสอนโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น

ผลการศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก และนักเรียนได้พัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้เรียนได้เรียนรู้จากเนื้อหาที่ใกล้ตัวที่ได้พบเห็นอยู่เป็นประจำ และเป็นเรื่องที่คุณเรียนมีความรู้เดิมสามารถนำมาใช้ประกอบการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น อีกทั้งการจัดกระบวนการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน มีขั้นตอนการปฏิบัติกรอ่านอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงกับความรู้ที่นักเรียนมีอยู่เดิม การมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ และการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มที่ช่วยเหลือกันในทุกกระบวนการจึงทำให้นักเรียนมีความสุข สนุกสนานกับการเรียน มีความเข้าใจเนื้อหา และเกิดความพึงพอใจต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น

1.1. บทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น ควรเป็นเรื่องที่อยู่ในบริบทที่ใกล้ตัว เนื้อหาที่เป็นสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์ที่ได้พบเห็น ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และสามารถเชื่อมโยงความรู้จากประสบการณ์เดิมมาใช้ประกอบการอ่านได้

1.2. เนื้อหาของบทเรียนควรเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก คำศัพท์สำนวน ที่ใช้ควรเหมาะสมต่อระดับชั้นและควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนด้วย

1.3. การสร้างบทเรียนควรให้นักเรียนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในบทเรียน และควรเลือกเนื้อหาที่มีความสำคัญต่อนักเรียนอยู่ในความสนใจเป็นประโยชน์สามารถนำไปปรับใช้ได้ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย

1.4. บทเรียนควรมีรูปภาพประกอบ มีสีสันสวยงามที่พอเพียง เพื่อดึงดูดความสนใจ และสามารถบรรยายความหมายของบทอ่านได้

1.5. การนำนักเรียนออกไปศึกษาหาข้อมูล สถานที่จริงประกอบกับการใช้บทเรียนเป็นเรื่องที่ดีมาก

2. ข้อเสนอแนะด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน

2.1. ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมและรู้หน้าที่ของตนเองในการทำงานเป็นกลุ่ม ควรให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่ม

2.2. สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนต้องมีความเพียงพอให้กับนักเรียนทุกคนเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน

2.3. นักเรียนควรได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนของรูปแบบการสอน เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างเป็นระบบ

2.4. ครูควรให้กำลังใจ เสริมแรงให้กับนักเรียน และสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในขณะที่ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน

2.5. เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอนควรปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.1. ควรพัฒนาบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน

ฟัง และ พูดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ หรือ
บูรณาการเนื้อหาที่เป็นภาษาอังกฤษ ไปปรับใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

3.2. ควรนำบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น ไปพัฒนาต่อกับกลุ่มเป้าหมายอื่นๆ
นอกเหนือจากนักเรียนในระดับชั้น ม.1

3.3. นำบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น ไปปรับประยุกต์ใช้ในรูปแบบ
นวัตกรรมอื่นๆ เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ

3.4. ประเด็นข้อคำถามของแบบสอบถามความพึงพอใจและข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็น
แนวทางในการพัฒนานวัตกรรมให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.5. บทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นสามารถนำมาปรับใช้เป็นหลักสูตรท้องถิ่น
เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและกลุ่มสาระการ
เรียนรู้อื่นๆ ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY